

Ülle Kogerman näitamas, millised on maketid, mille järgi hakatakse lavadekoratsioone valmistama.

Karina Laura Leškin ja Anatole Blaineau näitamas, milliseid tantse tantsivad mängukaardid balletis "Alice Imedemaal".

Auhinnareis viis teatri- ja balletimaailmaga tutvuma

Suvelugemise bingo lõpeb parimatele lugejatele sügisel üllatusega. Selleaastane üllatus oli eriti suurejooneline ja vahva, sest kõigi nelja valla tublimad lugejad viidi ekskursioonile Estonia teatrisse, kus nad said osa haridusprojektist „Kuidas mõista balletti?”.

Helerin Väronen

Rapla vallast oli tublisid lugejaid 24. septembril kohal lausa nii palju, et tuli moodustada kaks gruppi. Ühe grupi giid oli Ülle Kogerman, kelle valdkond on kostüümid, nii et ringkäigul nägi just seda valdkonda päris palju.

Estonia teatri maja on üle 100 aasta vana ja vaatamist jagub seal igas nurgas, alates Juhan Liivi ehitajatele kingitud pintsakust, martsipanist teatrihoonest kuni remondi käigus välja tulnud võlvkaarte muustriteni. Mitmel pool on näitused, üksikud eksponaadid, maalid ja skulptuurid. Selleaastane esemete näitus on uhketest kroonidest, mida etendustes on kasutatud. Kui suvel seda näitust planeeriti, ei osanud keegi aimata, et peatselt pärast näituse avamist lahkub kõige kuulsam kroonikandja, kuninganna Elizabeth II. Nii võib näituse kohta öelda, et see on justkui kummardus talle.

Üks ekskursiooni erilisemaid hetki oli teatrisaali külastus. Pikemalt rääkis Ülle laemaalast, selgitades, mida

see endast kujutab. Sel moel tekkis seos ka praeguse sõjaga, kuna maali autorid Elmar Kits, Richard Sagrits ja Evald Okas protestisid sellega nõukogude aja vastu, kujutades kõiki vene sõdureid ühetaolise halli näoga, ehk näidates, et nad ei vääri jäädvustamist.

Igale ekskursioonile saab Estonia teatris osaks üllatus, mida teised niisugusel kujul ei koge. Meil oli õnne pääseda lava taha, tunda hetkeks seda, mis tunne oleks lava peal esinedes. Kindlasti mõni laps ka jõuab selleni, kuna peale armastuse lugemise vastu oli nende seas nii tublisid lauljaid kui ka tantsijaid.

Ääretult põnev oli näha rekvisiitide ruumi, kus leidus kõike, mida ühes etenduses vaja võib minna, alates vaasidest ja lilledest kuni möökade ja püstoliteni välja. Enamiku rekvisiitidest valmistavad teatri enda butafoorid, kuid neid on võimalik osta ka mõne suurema rekvisiitidootja käest või isegi tavalisest poest.

Ülle sõnas, et Estonia teater on nagu väike riik riigis, kuna dekoratsioonide valmistamiseks on neil oma

puidu- ja metallitöökoda. Neisse ruumidesse me pilku heita ei saanud, kuid nägime ruume, kus lavadekoratsioone värvitakse. Selleks, et teada, millised dekoratsioonid välja nägema hakkavad, meisterdatakse esmalt maketid, mis on võrdlemisi elutruud. Osa dekoratsioone on päris kohtade järgi tehtud, nii et makette või etendust ennast vaadates võib vabalt *deja-vu* tunne tekkida.

Korraks saime heita pilgu kingsepa tööruumidesse. Tundub uskumatu, aga mõne etenduse jaoks tuleb meisterdada lausa 100 paari kingi. Saime ka teada, et suurim seal valminud jalanõu kandis numbrit 52. Etendustes ei koonerdata ka kostüümidega, millest paljud valmivad teatris kohapeal, kuid teatud etenduste puhul tuuakse need kaasa. Näiteks kui Giuseppe Verdi ooper „Aida” etendus tennisehallis, toodi kostüüme, dekoratsioone ja rekvisiite Rootsist kaasa lausa 30 rekatait.

Päeva teise poole moodustas haridusprojekt „Kuidas mõista balletti?”, kus tantsija Triinu Leppik-Upkin, kes on tegelenud balletisemiootikaga, rääkis balletiloo mõnusa huumori saatel lahti. Tema juttu ilmastasid lühikeste tantsupaladega Karina Laura Leškin ja Anatole Blaineau. Kiire ülevaade sai tehtud balleti sünniloole Itaalia ja Prantsusmaa õukonnaballidel, lahti räägitud see, kust said alguse

Sellist meeldivat üllatust, et Estonia teatrilavale pääseb, iga ekskursioon ei saa.

Fotod: HELERIN VÄRONEN

varvaskingade kandmine ja naiste valged balletikleidid, ning jõuti lõpuks tänapäeva välja, kui balletis tekkis kaks arengusuunda.

Eriti kasulik loenguosa oli see, kus Triinu selgitas, mil moel ja viisil tantsijad midagi väljendavad. Ilma selle teadmista on balletti lihtsalt balletti, kuid teades, mida mingi liigutus tähendab, näeb

ka dialoogi tantsijate vahel ja loo jutustamist. Triinu sõnas, et nii balleti kui ka ooperi puhul aitab kodune uurimine ja ettevalmistamine paremini nähtust aru saada. „Seda suurem on ka elamus. Ühte ja sama lavastust võib vaadata lugematul arvul kordi, sest tantsivad erinevad inimesed, üha rohkem saad asjadest aru ja iga kord saad erinevatest

asjadest aru.”

Lõpetuseks rääkis ta, milline on elu balleti-artistina. Tema suutis selle esitada küll niimoodi, et pani kuulajad naerma, kuid tegelikult on balletitippisport, kus ei tohi näidata, et füüsiliselt on raske, tuleb olla mõtetega siin ja praegu, ilus ja särav. „See ongi see igaõhtune ime, millest teatris räägitakse,” sõnas Triinu.

RAPLAMAASõnumid

Rapla 79511, Viljandi mnt 6, tel 489 2133
Tellimine, reklaam ja kuulutused 489 2130, 5551 1084, e-post.
info@sonumid.ee, kodulehekülg. www.sonumid.ee

Peatoimetaja: Tõnis Tõnisson
Tegevtoimetaja: Inge Põlma (489 2244)
Ajakirjanikud: Siim Jõgis (489 2132), Helerin Väronen (489 2137), Katri Reinsalu (489 2246), Stina Andok, Siret Saar (489 2139)
Tehnilise toimetuse juhataja: Siim Solman (489 2138)
Kujundajad: Ulvi Blande (489 2138), Siim Solman (489 2138)
Keeletoimetaja: Liivi Jegorov (489 2138)
Reklaamijuh: Ingle Muställikas (489 2130)
Raamatupidaja: Juulija Kuum (489 2133)

Toimetusel on õigus kirju ja kaastõid nende selguse huvides toimetada ning lühendada. Kaastõid ei tagastata ega retsenseerita. Honoreeritakse tellitud kaastõid. Raplamaa Sõnumeid on võimalik tellida Eesti Posti sidejaoskondadest, raamatukogudest, toimetuse reklaamiosakonnast ja internetis Raplamaa Sõnumite koduleheküljel.

Toimetus võtab vastu ka telefonitsi esitatud tellimusi. Kuulutuste ja reklaami vastuvõtt tööpäeviti 9 - 17 Viljandi mnt 6, Rapla. Tel 489 2130.

Väljaandja. OÜ Nädaline. Trükk AS Printall. Kaebuste korral ajalehe sisu kohta võite pöörduda Pressinõukogusse pn@meediailt.ee